

trak Statstilskud fremfor en Pris, der dækkede Fremstillingsomkostningerne, for det andet ved, at velhavende Forbrugere fik Smørret under Produktionspris, og endelig for det tredje ved, at der sikredes den daarligst stillede Del af Befolkningen lave Priser gennem denne Lov i Stedet for gennem Sociallovgivningen. Med Hensyn til Prisordningen for Flæsk gjorde noget tilsvarende sig gældende, og dertil kom, at Indtægten ved det ekstraordinære Salg af Besætninger, som finder Sted, til Dels anses for skattepligtig Indtægt, endvidere at Landbruget stilledes ugunstigere end Byerne vedrørende Tilskud og Laan til Bygningsstandsættelse m. v. Yderligere kunde der peges paa, at Regeringen og Nationalbanken igen var slaaet ind paa Kronestigningsvejen »rigtigt nok foreløbig kun paa Hosesokker«. Hvilke Konsekvenser det kunde faa for Landbruget, naar det skete næste Gang og næste Gang igen, behøvede ingen nærmere Paavisning, for det sagde Erfaringerne fra Tyvernes ulyksalige Kronepolitik. Ogsaa Regeringens *Rentepolitik* gik stærkt i Retning af en Favorisering af Storfinansens paa Landbrugets og i det hele paa det arbejdsende Folks Bekostning. Naar der nu skulde udstedes Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Spareobligationer, var det med det Formaal for Øje at stabilisere Renten og forhindre en naturlig Konvertering. Noget mere betegnende for Samarbejdet mellem Demokrati og Kapitalisme end det, at man udvidede Arbejdsløshedsunderstøttelsen til ogsaa at omfatte ledig Kapital, kunde vanskeligt tænkes. — Taleren fandt ogsaa Anledning til at tage Afstand fra nogle Betragtninger, som Kirkeministeren i en Radiotale paa Grundlovsdagen havde fremsat om, at vi, da Storkrigen udbrød, stort set havde et velordnet Danmark. Han sluttede med at henlede Opmærksomheden paa to nylig udkomne Pjecer, af hvilke den ene var skrevet af Forfatteren Harald Nielsen, den anden af Generalauditør Pürschel.

Frits Clausen (N. A.) kritiserede Betingelserne for det den 18. Juni udbudte 4 pCt.s Statslaan, der efter hans Opfattelse var alt for ugunstige for Staten. Det forekom Nationalsocialisterne ikke blot uforstaaeligt, men i allerhøjeste Grad forargeligt, at man sløsedes saaledes med de offentlige Midler, medens man paa andre Omraader viste den yderste Karrighed. Hvor Regeringens Finanspolitik stod i mindre skarp Modstrid til de nationalsocialistiske Principper, var dens Dispositioner — efter bedste demokratiske Mønster — enten for svage, eller de kom for sent, hvis ikke begge Dele var Tilfældet. Som et godt Eksempel herpaa kunde nævnes Regeringens Stilling til *Boligbyggeriet*. Først da Bolignøden for Alvor bankede paa Døren, fremkom der fra Regeringens Side en Udtalelse om, at Boligbyggeriet skulde gaa foran alt andet